

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 14. september 2007.

Ikke for familierne, men for erhvervslivet

Regeringen har været rystet siden forældre og personale i efteråret 2006 satte forholdene for børnefamilierne på dagsorden. Der bredte sig et oprør over hele landet, som ikke kunne stoppes. Regeringen rystede i bukserne og lovede, at nu skulle forholdene forbedres.

Der blev nedsat en Familie- og Arbejdslivskommission, som i foråret 2007 barslede med 31 forslag til forbedringer af forholdene for familier. Disse forslag var stort set afskrift af Socialdemokraternes politik.

Familieminister Carina Christensen fremlagde så regeringens forslag til "moderne familiepolitik" på Krogerup Højskole den 5. september. I sin tale fremhæver hun, at regeringen ønsker at skabe balance mellem arbejdslivet og familielivet. Regeringen mener, at de væsentligste problemer er, at der fødes for få børn og der samtidigt mangler arbejdskraft.

Familierne har længe været under pres. Flere undersøgelser viser, at forældrene tilbringer mindre og mindre tid i familierne. Den reelle arbejdstid er øget kraftigt og transporttiden til jobbet er samtidigt forlænget. Familiemønstret er under forandring. Flere og flere vælger at leve som enlige.

Samtidigt er mulighederne for at få børnene passet drastisk forringet.

Åbningstiderne i daginstitutionerne er blevet formindsket under forskellige sparerunder i kommunerne. Der er kommet færre ugentlige åbningstimer og der er indført lukkedage. Der er blevet sparet på madordninger, så forældrene i langt højere grad selv skal sørge for bespisningen i daginstitutionerne.

Samtidigt er priserne for børnepasning øget væsentligt. I dag kan man opleve, at det er dyrere at få passet sit barn i SFO end i børnehaven.

Årsagen er, at der er lovmæssige grænse for, hvor meget forældrene må finansiere udgifterne i børnehaven, mens det er muligt at opkræve mere end 100 % af udgifterne for en plads i en SFO.

Regeringen siger, at de har øget tilskuddet til børnepasning. Men kommunerne bruger ikke tilskuddet på børnepasning. Kommunalpolitikerne tænker kynisk, at personalet føler så meget for deres arbejde, at de blot vil "stramme ballerne" og slide for at opretholde et anstændigt niveau.

Så der er ikke kommet mere service på børnepasningsområdet. BUPL kunne for få år siden vise, at næsten 70.000 flere børn blev passet af næsten 8.000 færre pædagoger.

Kommunerne har gennemført store besparelser på vedligeholdelsen af bygninger og nybyggeri, derfor plages landets skoler og daginstitutioner af svamp og mug. Børnene og personalet bliver af kroniske syge af de usunde bygninger.

I en rapport fra Socialforskningsinstituttet kan man læse, at 132.000 børn lever i fattigdom. I en anden rapport konkluderer Socialforskningsinstituttet, at disse børn bliver isoleret og fastholdes i fattigdom.

De forslag, som regeringen er kommet med, giver ingen svar på børnefamiliernes problemer og børnenes tarv. Der er ikke et eneste forslag, som løser de enlige forældres problemer. Forslagene er målrettet arbejdsgivernes ønsker om mere fleksibel arbejdskraft og rationalisering af den offentlige børnepasning. Det er blevet en gang ævl og løs snak.

For at understrege sin arbejdsgivervenlighed vil regeringen indføre en "Balancepris" til Danmarks mest familievenlige arbejdsplads, den arbejdsplads, som skaber størst balance mellem arbejdsplads og familie.

Arbejdskraften skal gøres endnu mere fleksibel ved, at åbningstiden i daginstitutionerne udvides. Fra 1. august 2007 er det muligt for kommunerne at give tilskud til en kombineret pasning mellem daginstitution og privat pasning, så barnet kan blive passet, hvis forældrene har aften- eller natarbejde. Der skal være en bedsteforældreordning til pasning af syge børn. Pasningsgarantien skal gælde, fra barnet er 6 måneder, og regeringen anbefaler forældrebetalt bespisning i skolerne. Forslag der alle har til formål, at forældrene kan være i længere tid på arbejde. Det skal være lettere at ansætte privat hjælp i hjemmet ved at lette de administrative krav. Det vil medføre et gråt arbejdsmarked, hvor overenskomst og arbejdsmiljø vil være en by i Rusland.

Forslaget savner bedre og større institutioner, som kan forhindre smittespredning og mulighed for bedre pædagogiske tilbud. Samtidigt gøres madordninger afhængig af en asocial forældrebetaling. De børn, der har allermost brug for et sundt måltid, får det ikke, fordi forældrene ikke har råd. Regeringen kommer udenom højere normering ved at sige, at personalets kompetencer skal udvikles.

Ideologisk er forslaget båret af en meget traditionel borgerlig opfattelse af, at familien er den grundlæggende institution i samfundet. Børnene er familiens ejendom, og familien har "ejendomsretten" og ansvaret for børnenes trivsel.

Denne ideologi fastholder en samfundsbevarende institution, og samtidig passer den som fod i hose med regeringens pragmatiske ønsker om at spare på det offentliges udgifter, så man kan dele flere skattelettelser ud til de rigeste.

En reform, der gavner børn og forældre, må tværtimod fokusere på at styrke de kollektive ordninger i samfundet, der aflaster familierne, det vil bl.a. sige bedre vuggestuer, børnehaver, skoler og fritidsordninger. Samtidig må sådan en reform nedsætte arbejdstiden, så voksne og børn får mere tid sammen. Endelig må den målrettet forbedre de fattige familiers levevilkår, så de får bedre praktiske og økonomiske muligheder for at tage sig af børnene.

Og selv de elementer i regeringens pakke, der kunne hjælpe en smule, bliver meningsløse, når regeringen samtidig begrænser kommunernes økonomiske muligheder. Derfor er det ikke regeringens familiepakke, der kommer til at forbedre de børnefamiliernes forhold, men de pædagoger, medhjælper og forældre, der aktionerer mod nedskæringer og for bedre forhold.

SAP's forretningsudvalg, 14. september 2007

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk